

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.178/2014/8.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a dr. Heller Péter ügyvéd által képviselt felperesnek, dr. Pap Ildikó ügyvéd által képviselt I.r., II.r. és III.r. alperesek ellen mögöttes felelősség megállapítása és járulékai iránt a Tatabányai Törvényszék előtt 10.P.20.248/2013. számon indult és a Győri Ítéltábla Pf.II.20.232/2013/4. számú ítéletével befejezett perben a jogerős ítélet ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria az I. rendű és a III. rendű alperes marasztalására irányuló kereset tekintetében hozott jogerős döntéssel szembeni felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasítja, ezt meghaladóan -a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben - a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Megállapítja, hogy a felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 70.000 (hetvenezer) Ft felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I. és a III.r. alperes 50-50 %-ban tulajdonosai voltak a C-V Kft-nek (a továbbiakban: Kft.). Ennek a Kft-nek az I.r. alperes önálló cégjegyzési, képviseleti joggal rendelkező ügyvezetője is volt 2004. október 22-étől 2010. április 26-áig. A Kft-t - felszámolási eljárást követően - 2012. június 19-én törölték a cégjegyzékből.

A II.r. alperes az I.r. alperes házastársa. Házasságuk 2010-ben

történt felbontása előtt 2008. július 11-én nevezettek tartási szerződést kötöttek, amelyben az eltartott I.r. alperes két ingatlan tulajdonjogát ruházta át részben, illetve egészben a II.r. alperesre.

A felperes engedményezés útján a Kft.-vel szemben fennálló követeléseket szerzett meg, amelyek részben, 1.014.174 Ft erejéig nyertek kielégítést a Kft. ellen folyó felszámolási eljárásban.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. és a III.r. alperesek felelőssége fennáll a Kft. felszámolási eljárása során ki nem elégített 1.933.179 Ft hitelezői igénye erejéig, és kérte marasztalásukat. Keresetlevelének benyújtásakor igényét a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 50. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra alapította. Módosított keresetében már ezen túlmenően hivatkozott arra is, hogy a fizetéseképtelenség bekövetkezését követően az I. és a III.r. alperesek nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége figyelembevételével jártak el, megsértve a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A. § (1) bekezdésében írtakat. Egyéb, általa hivatkozott kereseti kérelmeiben szereplő jogcímek, így az I. és a III.r. alperes konszernjogi felelőssége (Gt. 54. § (1) és (2) bekezdés), az I. és a III.r. alperesek társaság felé fennálló felelőssége (Gt. 30. § (1) és (2) bekezdés), a megszűnt cég részesedését átruházó tag felelőssége (Cstv. 63/A. §) a felülvizsgálati eljárás tárgyát nem képezik.

A felperes másodlagosan annak megállapítását kérte, hogy a II.r. alperes a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (Csjt.) 27. §-a alapján felel a tartozásért.

Harmadlagosan az I. és a II.r. alperes között létrejött tartási szerződés semmisségére hivatkozott, mivel érvelése szerint az nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközött, illetve az vele szemben hatálytalan, a szerződés fedezetelvonó jellegére tekintettel.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Ítéletében rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta a jogvita kereteinek tisztázását, de ettől függetlenül a határozata érdemben felülbírálható volt.

A másodfokú bíróság többek között kifejtette, a Gt. 50. § (1) és (2) bekezdésén alapuló felelősség, illetve a konszernjogi felelősség két eltérő alakzat. Ugyanazon személyekkel szembeni egyidejű alkalmazásukra nincs törvényes lehetőség. Az eltérő felelősségi jogalapon álló társasági tagi felelősségi alakzatok

egyébként sem alapulhatnak azonos tényeken. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes által előadottak nem alapozzák meg az I. és a III.r. alperes korlátolt tagi felelősséggel visszaélő magatartásának megállapítását. A csalárd módon kezdeményezett csődeljárás, a reorganizációs terv elkészítésének és egyes hitelezők felsorolásának elmulasztása a tagi felelősség megállapítására nem alkalmas. A felperes, az általa felsorolt egyéb tényeket pedig a bíróság felhívása ellenére nem bizonyította, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

A Cstv. 33/A. §-ára alapított kereset kapcsán azt rögzítette a másodfokú bíróság, hogy egyrészt a felperes erre a jogcímre a Kft. felszámolási eljárásának befejezését követően hivatkozott először. Másrészt az általa előadott tények nem voltak alkalmasak az e körben bizonyítandó törvényi feltételek fennállásának, a hitelezői érdekek elsődlegességét figyelmen kívül hagyó és ezzel okozati összefüggésben a társaság vagyonának csökkenését előidéző, illetve a hitelezői követelések teljes kielégítését megghiúsító ügyvezetői magatartás igazolására.

Ezt követően a jogerős ítélet rögzítette, hogy az elsődleges kereset jogszerű elutasítása folytán a másodlagos és harmadlagos kereseteket nem kellett érdemben vizsgálni.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a perben eljáró bíróságok ítéleteinek hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Kérte egyidejűleg az I. és a III.r. alperes mögöttes felelősségének megállapítását a Cstv. 33/A. §-a alapján részítélettel, és ennek alapján a további kérelmeinek megfelelő döntést.

Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Cstv. 33/A. §-ában, az 1/2007. PJE határozatban, a Csjt. 27. §-ában, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 203. §-ában és 200. § (2) bekezdésében, a Gt. 50. § (1) bekezdésében, a 3/2008. PJE határozatban, valamint a Pp. 163. § (1) bekezdésében és 177. §-ában írtakat.

Előadta, a jogerős ítélet iratellenes megállapítást tartalmaz, nem felel meg ugyanis a valóságnak, hogy a felperes nem terjesztett elő bizonyítási indítványt, hiszen szakértő kirendelését már 2010-ben kérte.

Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt egy részében nem tartotta vizsgálhatónak, vizsgálható részében pedig a felhozott indokok alapján nem találta jogszálysértőnek.

A Kúriának, figyelemmel a felülvizsgálati kérelem tartalmára, azt kellett elsődlegesen vizsgálnia, hogy a perben eljáró bíróságok jogszerűen döntöttek-e, amikor nem tartották az I. és a III.r.

alperes felelősségének megállapítására irányuló, a Cstv. 33/A. §-ára, illetve a Gt. 50. §-ára alapított kereseti kérelmeket megalapozottnak.

A Gt. 50. §-ára hivatkozással előterjesztett kereseti kérelem kapcsán a Kúria rögzíti, - tartalma szerint - az e jogcímen alapuló kereset valójában az I. és a III.r. alperesek marasztalására irányult. A kft. megszűnését követően a tag (tagok) kötelesek ugyanis helytállni a kft. által ki nem elégített társasági tartozásokért, ha az említett jogszabályban meghatározott jogellenes magatartást tanúsították. A pertárgy értéke, szemben a felülvizsgálati kérelemben előadottakkal, a 3 millió Ft-ot nem haladja meg, az: 1.933.179 Ft. A felperes ugyanis 2.947.353 Ft hitelezői igényéből a Kft. felszámolása során 1.014.174 Ft erejéig kielégítést nyert. A Pp. 271. § (2) bekezdése értelmében pedig nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi ügyben, amelyben a felülvizsgálati pertárgy érték a 3 millió Ft-ot nem haladja meg. A Kúria ezért e keresetre nézve hozott jogerős döntés tekintetében a felperes felülvizsgálati kérelmét hivatalból elutasította a Pp. 273. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozással.

A Cstv. 33/A. §-ára alapított kereseti kérelem tekintetében a Kúria maradéktalanul osztotta a másodfokú bíróság azon jogi álláspontját, hogy a felperes kereseti kérelmének érdemi elbírálását önmagában az zárta ki, hogy annak előterjesztésére 2013. április 12-én került sor, vagyis a Kft. 2012. június 19-i törlését követően. A Cstv. 33/A. §-a ugyanis egyértelműen behatárolja a kereset előterjesztésének idejét, arra kizárólag az adós felszámolási eljárása alatt kerülhet sor.

A Kúria észlelte azt is, hogy a cégnyilvántartás adatai szerint a III.r. alperes nem is volt a Kft. ügyvezetője, így vele szemben a Cstv. 33/A. §-a alapján már ez okból sem lehetett jogszerűen keresetet előterjeszteni annak bizonyítása nélkül, hogy a III.r. alperes az adós döntéseinek meghozatalára ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt (a perben irányadó időpontban hatályos Cstv. 33/A. § (5) bekezdés).

A fent kifejtettekből következően a felperes által állított egyéb jogszabálysértések nem vizsgálhatóak. Nincs ezért jelentősége annak, hogy a jogerős ítélet az iratoknak megfelelően tartalmazza-e, miszerint a felperes a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget.

A megelőzőekben kifejtettek miatt, a felperesnek nem áll fenn jogi érdeke és ezért nem is vizsgálható, hogy az I. és az III.r. alperes közötti tartási szerződés a Ptk. 200. § (2) bekezdése szerint nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütköző, illetve a Ptk. 203. §-a szerint fedezetelvonó szerződés-e. Az I.r. alperessel szembeni kereset

elutasítása miatt nincs olyan fizetési kötelezettsége az I.r. alperesnek, amely tekintetében a II.r. alperes Csjt. 27. § (1) bekezdése szerinti helytállási kötelezettsége felmerülhet. Így a jogerős ítéletnek a II.r. alperessel szembeni keresetet elutasító rendelkezése sem jogszabálysértő.

Mindezekre tekintettel a Kúria a hivatalból elutasított felülvizsgálati kérelemmel érintett részt meghaladóan a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálva, a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért személyes költségmentessége folytán a le nem rótt eljárási illeték a Pp. 86. § (1) bekezdése, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 56. § (1) bekezdése, illetve a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban rendelkező 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az államot terheli. Az alpereseknek felülvizsgálati eljárási költségük nem merült fel, így arról a Kúriának rendelkeznie nem kellett.

Budapest, 2015. január 29.

Dr.Pethnőné dr.Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr.Vezekényi Ursula sk. előadó bíró, Dr.Osztovits András sk. bíró